

pidada, ja mite fest enne üht sõnakesit keslegile rääfida, enne kui ta funingast kõige wähemaist 50 forda põle näinud. Ehk wöida see kül funingal nassis sõna olla, aga siiski tahta tema seda kui üht püha töötust finni pidada.

„Kui aga muud suuremad ei ole, kui aga funingast 50 forda näha saada, siis wöib selle osja üle peagi nõuu leida,” ütles Gormann, „ühe tunni aega pärast olen mina jälle siin tagasi, ja toon funinga enesega ühes kaasa, seal wörite teie siis teda 15 minutiga 50 forda näha saada.” —

Mende sõnadega ruttas Gormann linna, rääkis Grahwi prouale kui laugel ta juba oma tööga olla, ja palus enesele 50 kuld tulatid funinga kujuga kaasa anda, linnitades, et see kuldne funingas talupoiale sama palju massab, kui elus funingas ise, ja et ta sellejama kuldje wöitmega seda finast mõistatuist wististe saab üles leidma. Nõmuga andis Grahwi proua tulatid tema fätte, ja ootuse ja lootusest kihutatud töttas Gormann üübigau loöji tagasi, luges talupoiale kuld tulatid etc., nõnda et funinga kui 50 forda temale filmi paistis, ja nõudis siis selle eest tema fäest mõistatuse otsust. Eritiks tahtis mees veel osja ära salata; aga nõnda n'agu kulla wörimus voldafje wäga fange olewad, seepärast sai ta faa temast ärawöidetud, ja pealegi oli ta nüüd funingast 50

forda palest paleesse näinud, mis asj sundis teda siis veel mite tööst otsust kuulda anda? Peale seda, kui ta faa niiüd ehk veel mite ei oleks tahtnud selle poolest tööst otsust anda, seit siis kui pea ei oleks küsia isegi seda wöinud ära mõista; see kõigile silma paistaw otsus, tema wana wanematest ja lastest tulsi iga ühele wäga imelisust silme etc.

Hirmuga juttustas ta nüüd kõik seda osja üles, ja andis omaksetega taewale tänu, kui Gormann oli ära läinud, käs temale seda suurt önneliiku intressi ja kapitaali olla tänkinud.

Gorman aga, selle mõistatuse otsusega, n'agu suure lahingi ära wöitja linna wötmatega, Grahwi proua ete astudes, sai suure auustuusega wästu wöetud. Ta oli rõõmus, et tema nüüd üksi see inime olla wöeraste seas, käs seda mõistatust ometi wöis ära seletada, ja seepärast andis ta Gormannile suure kringituse meeles heaks, ja ei jõudnud niiüd ise enam seda seitsendema pääwa tulemiist ära oodata. Kaa mite wähema igauusega ei oodand funingas ise niisamuti seda tähtsad pääwa, ja iga wöerale oli teada antud, — mis funingast enast kõige enam rõemustas, — et iga üks pidada oma mõtted funingale selle poolest teada andma, ja seda foguni mite tohtima ära unustada.